

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾

فولادوند: [خدای] رحمان

مکارم: خداوند رحمن.

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾

فولادوند: قرآن را یاد داد

مکارم: قرآن را تعلیم فرمود.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾

فولادوند: انسان را آفرید

مکارم: انسان را آفرید.

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

فولادوند: به او بیان آموخت

مکارم: و به او بیان را تعلیم کرد.

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾

فولادوند: خورشید و ماه بر حسابی [روان] اند

مکارم: خورشید و ماه بر طبق حساب منظمی می‌گردند.

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

فولادوند: و بوته و درخت چهره‌سایانند

مکارم: و گیاه و درخت برای او سجده می‌کن

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

فولادوند: و آسمان را برافراشت و ترازو را گذاشت

مکارم: و آسمان را برافراشت و میزان و قانون (در آن) گذاشت.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

فولادوند: تا مبدا از اندازه درگذرید

مکارم: تا در میزان طغیان نکنید (و از مسیر عدالت منحرف نشوید).

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

فولادوند: و وزن را به انصاف برپا دارید و در سنجش مکاهد

مکارم: وزن را بر اساس عدل برپا دارید و در میزان کم نگذارید.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾

فولادوند: و زمین را برای مردم نهاد

مکارم: و زمین را برای خلاق آفرید.

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

فولادوند: در آن میوه [ها] و نخلها با خوشه‌های غلاف دار

مکارم: که در آن میوه‌ها و نخلهای پرشکوفه است.

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

فولادوند: و دانه‌های پوست‌دار و گیاهان خوشبوست

مکارم: و دانه‌هایی که همراه با ساقه و برگ است که به صورت کاه درمی آید، و گیاهان خوشبو.

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید شما ای گروه انس و جن ؟

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

فولادوند: انسان را از گل خشکیده‌ای سفال مانند آفرید

مکارم: انسان را از گل خشکیده‌ای همچون سفال آفرید.

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ تَارٍ ﴿١٥﴾

فولادوند: و جن را از تشعشعی از آتش خلق کرد

مکارم: و جن را از شعله‌های مختلط و متحرک آتش!

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

فولادوند: پروردگار دو خاور و پروردگار دو باختر

مکارم: او پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

فولادوند: دو دریا را [به گونه‌ای] روان کرد [که] با هم برخورد کنند

مکارم: دو دریای مختلف را در کنار هم قرار داد، در حالی که با هم تماس دارند.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

فولادوند: میان آن دو حد فاصلی است که به هم تجاوز نمی‌کنند

مکارم: اما در میان آن دو برزخی است که یکی بر دیگری غلبه نمی‌کند!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

فولادوند: از هر دو [دریا] مروارید و مرجان برآید

مکارم: از آن دو لؤلؤ و مرجان خارج می‌شود.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

فولادوند: و او راست در دریا سفینه‌های بادبان‌دار بلند همچون کوهها

مکارم: و برای او است کشتیهای ساخته شده‌ای که در دریا به حرکت درمی آیند که همچون کوهی هستند!

فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

فولادوند: هر چه بر [زمین] است فانی‌شونده است

مکارم: تمام کسانی که روی آن (زمین) هستند فانی می‌شوند.

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

فولادوند: و ذات باشکوه و ارجمند پروردگارت باقی خواهد ماند

مکارم: و تنها ذات ذو الجلال و گرامی پروردگارت باقی می‌ماند.

فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

فولادوند: هر که در آسمانها و زمین است از او درخواست می‌کند هر زمان او در کاری است

مکارم: تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند از او تقاضا می‌کنند، و او هر روز در شان و کاری است.

فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

فولادوند: ای جن و انس زودا که به شما بپردازیم

مکارم: به زودی به حساب شما می‌پردازیم ای دو گروه انس و جن.

فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّ اسْتِطْعَتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَأَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

فولادوند: ای گروه جنیان و انسیان اگر می‌توانید از کرانه‌های آسمانها و زمین به بیرون رخنه کنید پس رخنه کنید [ولی] جز با [به دست آوردن] تسلطی رخنه نمی‌کنید

مکارم: ای گروه جن و انس! اگر می‌توانید از مرزهای آسمانها و زمین بگذرید، ولی هرگز قادر نیستید مگر با نیروئی (الهی).

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

فولادوند: بر سر شما شراره‌هایی از [نوع] تفته آهن و مس فرو فرستاده خواهد شد و [از کسی] یاری نتوانید طلبید

مکارم: شعله‌هایی از آتش بیدود، و دودهائی متراکم، بر شما می‌فرستند، و نمی‌توانید از کسی یاری بطلبید!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟!

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

فولادوند: پس آنگاه که آسمان از هم شکافتد و چون چرم گلگون گردد

مکارم: در آن هنگام که آسمان شکافته شود، و همچون روغن مذاب گلگون گردد (حوادث هولناکی رخ می‌دهد که تاب تحمل آنرا

نخواهید داشت).

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟!

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾

فولادوند: در آن روز هیچ انس و جنی از گناهِش پرسیده نشود
مکارم: در آن روز هیچکس از انس و جن از گناهِش سؤال نمی‌شود.

فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامين نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِيْمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

فولادوند: تبهکاران از سیمایشان شناخته می‌شوند و از پیشانی و پایشان بگیرند

مکارم: بلکه مجرمان با قیافه‌هایشان شناخته می‌شوند، و آنگاه آنها را با موهای پیش سر، و پاهایشان، می‌گیرند (و به دوزخ می‌افکنند).

فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامين نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٤٣﴾

فولادوند: این است همان جهنمی که تبهکاران آن را دروغ می‌خوانند

مکارم: این همان دوزخی است که مجرمان آنرا انکار می‌کردند.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ ﴿٤٤﴾

فولادوند: میان [آتش] و میان آب جوشان سرگردان باشند

مکارم: امروز در میان آن آب سوزان در رفت و آمدند!

فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامين نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾

فولادوند: و هر کس را که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ است

مکارم: و برای کسی که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ بهشت است.

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

فولادوند: پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

فولادوند: که دارای شاخساراند

مکارم: آن دو باغ بهشتی دارای انواع نعمتها و درختان پرتراوت است.

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

فولادوند: پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

فولادوند: در آن دو [باغ] دو چشمه روان است

مکارم: در آنها دو چشمه، دائما در جریان است.

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

فولادوند: پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

فولادوند: در آن دو [باغ] از هر میوه‌ای دو گونه است

مکارم: در آن دو از هر میوه‌ای دو نوع وجود دارد.

فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

فولادوند: پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

فولادوند: بر بسترهایی که آستر آنها از ابریشم درشت‌بافت است تکیه‌آند و چیدن میوه [از] آن دو باغ [به آسانی] در دسترس

است

مکارم: این در حالی است که آنها بر فرشهایی تکیه کرده‌اند که آستر آنها از پارچه‌های ابریشمین است و میوه‌های رسیده آن دو باغ بهشتی در دسترس است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾

فولادوند: در آن [باغها دلبرانی] فروهشته‌نگاهند که دست هیچ انس و جنی پیش از ایشان به آنها نرسیده است

مکارم: در باغهای بهشتی زنانی هستند که جز به همسران عشق نمی‌ورزند و هیچ انس و جن قبلا با آنها تماس نگرفته است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

فولادوند: گویی که آنها یاقوت و مرجاند

مکارم: آنها همچون یاقوت و مرجاند!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾

فولادوند: مگر پاداش احسان جز احسان است

مکارم: آیا جزای نیکی جز نیکی خواهد بود؟

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٌ ﴿٦٢﴾

فولادوند: و غیر از آن دو [باغ] دو باغ [دیگر نیز] هست

مکارم: و پائین تر از آنها دو بهشت دیگر است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

مُذْهَبَاتَانِ ﴿٦٤﴾

فولادوند: که از [شدت] سبزی سیه‌گون می‌نماید

مکارم: هر دو کاملاً خرم و سرسبزند!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾

فولادوند: در آن دو [باغ] دو چشمه همواره جوشان است

مکارم: در آنها دو چشمه در حال فوران است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

فولادوند: در آن دو میوه و خرما و انار است

مکارم: در آنها میوه‌های فراوان و درخت نخل و انار است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: در آنجا [زنانی] نکوخی و نکوربند

مکارم: و در آن باغهای بهشتی زنانی هستند نیکو خلق و زیبا.

فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

فولادوند: حورانی پرده‌نشین در [دل] خیمه‌ها

مکارم: حوریانی که در خیمه‌های بهشتی مسنورند.

فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

لَمْ يَطْمِئُنَّ نِسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾

فولادوند: دست هیچ انس و جنی پیش از ایشان به آنها نرسیده است

مکارم: زنانی که هیچ انس و جن قبلا با آنها تماس نگرفته (و دوشیزه‌اند).

فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

مُتَكِّئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

فولادوند: بر بالش سبز و فرش نیکو تکیه زده‌اند

مکارم: این در حالی است که این بهشتیان بر تختهای تکیه زده‌اند که با بهترین و زیباترین پارچه‌های سبز رنگ پوشانده شده.

فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

فولادوند: پس کدام يك از نعمتهای پروردگارتان را منکرید

مکارم: پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

فولادوند: خجسته باد نام پروردگار شکوهمند و بزرگوارت

مکارم: پربرکت و زوال ناپذیر است نام پروردگار صاحب جلال و جمال تو.

